

ERLINGSSON ISLAND TOURS

WANDERREISEN

Hafaudi lagt fram þessar hugmyndir
hops kvennaþambortskvæma inn báðathu-
lind, eftir að eg að fá að útlala miðinn
þar báðhu af fersum sem nolaháð hafa-
vent innan kvennaþambortsins í vetrar.
Þær sittóluðnum eru að reyna að felerifin
eintveis stadas en eg ófá að lala mið
hafi þar saunt og au þess að búast
förlatt. — Því er óvinnandi ógagnaða
á meðan soðn af innanum af alþingi -
þambortsleða ekki. Þó ófá þó ekki að
þyja á þingum um heldur þar sem
inn endar í munum miga - á
midvikundagum var.

Þann dag, ~~fimmtudag~~, hringdi ^{hefur} míni Sigurveig Jónsdóttir frá sjónvarpinu og sagðist vera að undirbúa innlegg í Kastljósþátt um konur og stjórnmál. Í þættinum ætlaði hún að tala við Esther Guðmundsdóttur um könnun, sem hún hefur verið að gera um stöðu kvenna í politík á Norðurlöndunum. Þá myndi hún segja frá stöðu kvenna hér, hlutfalli á þingi, í sveitarstjórnunum og á framboðslistum, ekki síst hlut kvenna í prófkjörum. Myndi ég vilja koma þarna fram og segja mitt álit og jafnfram svara spurningu um hvers vegna við hefðum ákvæðið að bjóða ekki fram. Ég sagði ehnni sem var, að þetta væri viðkvæmt mál og ég þyrfti að hugsa mig um og ræða málið við aðrar konur í Kvennaframboðinu. Hún gaf mér klukkutímafrest til að ákvæða mig enda átti upptakan að fara fram samdögurs. Mín fyrstu viðbrögð voru að segja nei. Eftri á að hyggja veit ég ~~tæpast~~ hvers vegna. Fyrir liggur mat Kvennaframboðsins á því hvort sé réttara, framboð eða ekki, og raunar ekki annað að gera en skýra frá því mati. Nú en sem sagt, fyrst datt mér hug að segja nei. Svo hugsaði ég, nú þá fer hún til annarrar og sú ~~er~~dir í sama vanda - ekki get ég velt vandanum yfir á aðra. Eða -ef allar segja nei, mun Sigurveig einfaldlega ekki segja annað en að Kvennaframboðinu, eða tiltéknunum einstaklingu þar, hafi verið boðið að koma fram en þær hafi ekki kært sig um það. Þar með ákvað ég að segja já. Í þessum vanngavelum hringdi ég í Sólruunu og spurði hana álits. Hún var sama sinnis og ég, auðvitað ferðu bara og segir það sem liggur fyrir að segja. Solla benti mér m.a. á það að dagblöðin hefðu haft viðtöl við Kvennaframboðskonur án þess þær sæju sig knúnar til að leita ~~ú~~ álits samstarfskvenna sinna, þetta væri sambærilegur hlutur. Þar næst hringdi ég í Guðrúnu Jónsdóttur.

Sagði henni sem var og kvaðst eiginlega vera að biðja um moralskan stuðning. Guðrún sagðist ekki geta gefið þann stuðningþóttu væri akvörðun sem ég ein gæti tekið. Ég sagði henni m.a. frá því sem Solla benti á, þ.e. um blaðaviðtöl annarra v, en það sagðist Guðrún ekki álita sambærilegan hlut. Ég sagði henni að ég myndi taka fram að ég talaði ekki fyrir hönd Kvennaframboðsins heldur sjálfa mig hegar astæður okkar fyrir að fara eki í framboð væru til umræðu og okkur kom saman um að rétt væri að segja að ekki væri útséð um kvennalistar af einhverju tagi í Reykjavík. Lauk samtalinn á því. Kristín Ástgeirs dóttir var viðstödd þegar þetta samtal fór fram og ræddi ég það mjög lauslega við hana. Best að sigla milli skers og báru. Viðtalið var tekið hér á Hotel Vík og segir ekki nánar frá því annað en að ég held ég hafi samvisku samlega reynt að gera einmitt það, þ.e. sigla milli skers og b'ru. Geri þó ráð fyrir að á það séu aðrir dómbarari en ég. Daginn eftir þetta, þ.e. fimmudaginn var, las ég síðan forsiðuviðtal við Guðrúnunum þar sem segir: "Ég látt svo á að betta mál sé alls ekki útkljáð og vil halda að einhverjar konur fari fram í næstu alþingiskosningum" Enn er spurt og í svari Guðrúnar segir m.a. "Þessi atkvæðagreiðsla er nýafstaðin og í henni var knappur meiri hluti fyrir því að bjóða ekki fram. Vegna þess hve meiri hlutinn var knapprum höfum við ýmsar verið að íhuga málid innan hreyfingarinnar..." Guðrún tekur í lekin fram að um klæfning sé ekki að ræða, a.m.k. óski húa þess að svo sé ekki. Ljósrit af þessu viðtali liggur hér frammi fyrir þar, sem vilja glöggva sig betur á því, því ég hef tekið setningar úr samhengi. Þó vil taka fram að ég ekast ekki um að Guðrún segist í einlægni vonast til að um klæfning sé ekki að ræða - ég hef ekki orðið vör við annað en þá ósk hjá Guðrúnunum.

I ljósi þess hugarvíls, sem ég stríddi við vegna Kastljóssin kom töluvert á mig við lestur þessa viðtals eins og ég raunar sagði Guðrúnunum þennan dag. Sá dagur leið og nótt á eftir, var þá kominn föstudagur. Snemma dagsins hrингir Guðrún til míni, segist hafa verið á fundi með þingflokknum kvöldið áður og að þar hafi verið rætt viðtalið við mig í sjónvarpi. Guðrún vildi að ég vissi að það hefði valdið töluverðri gremju á fundinum og að komið hefði fram það álit að rétt væri að fara í sjónvarpið og fá að sjá viðtalið. Hvort þetta var einhug álit fundarins, hvort þetta hafi aðeins verið reifað eða hvort það hafi verið ákveðið, veit ég ekki. Guðrún vildi

aðeins að ég vissi af þessu og er ég henni þakklát fyrir það. Aftur á móti verður því ekki neitað að ég brást hin versta við þessum tíðindum og sem ég sit og skrifa þetta að kvöldi sama dags, er mér enn ekki runnin reiðin. Mér þykir aldeilis keyra um þverbak sá yfirlangur, sem hér hefur fengið að ríða húsum og lengi reyndi á þolinmæðina en nú fykkist bikarinn. Það hvarflar ekki að mér, kannski e ki réttilega - að í þessu einstaka máli hafi verið um að ræða sérstakt vantraust á mér persónulega. Hér kemur aðeins fram það vantraust, það vanmat og sú algjöra fyrirlitning, sem meirihluta og mér er alveg sama hversu knappur sá meirihluti er, Kvennaframboðsins er hér með sýndur og hefur verið sýndur allt of lengi án þess nokkur léti til skarar skríða gegn þessar ~~afstæðum~~ framkomu ~~þingflokkháins~~.

~~Eg vil~~ nú ryfja það upp að á félagsfundí þ.28. nóv. var skipt í umræðuhópa um alþingismálið og gerð skoðana-könnun innan hópanna. Niðurstöður þeirrar könnunar voru að 10 voru óákveðnar, 77 voru með og 35 voru á móti. Tillaga um opinn fund á Borginni var felld á þeim fundi en ákveðið að efna til bréflegrar könnunar meðal allra félagsmanna, þar eð sú skoðun varð ofan á að réttar væri að gefa fleirum kost á að segja élit sitt. ^{Munuc} Enn fremur, að þ.9. janúar var aftur félagsfundur og kom þar í ljós að 18 atkvæðaseðlar höfðu borist og voru af þeim 12 á móti þingframboði en 6 með. Tillaga um að gengið yrði til atkvæðagreiðslu á þessum fundi um fram-boð var felld og samþykkt var að koma upp vinnuhópum um landsmál, enda væri stæða til þess að Kvennafrmboðið hefði slíka hópa á sínum snærum hvort sem boðið yrði fram eða ekki. Þ. 7. febrúar s.l. var enn félagsfundur og nú var boðað í bréflegri dagskrá að endanlega yrði tekin afstaða til þingframboðs. Í stað þess að ganga til umræðu og kosninga um þetta ~~þegymix~~ mál - loksins, var samkvæmt dagskrá samansettri af framkvæmdaneftnd, fyrst gert að hlusta á álit landsmálahópa ~~og~~ en sá dagskrárlíður að fundurinn skipti sér upp í hópa til að ræða það álit, var felldur burt. ~~Skímm~~ Þessa félagsfundar hafði verið beðið með óþreyju, loksins skyldi endan-leg ákvörðun tekin og loksins gætum við snúið okkur að þeim verkefnum, sem ákveðið yrðum að Kvennaframboðið beitti sér fyrir. En nei, áður en sú ákvörðun lægi fyrir, þurfti að hlusta á álit landsmálahópa! Æg leyfi mér að halda fram að störf landsmálahópanna séu alls óskyldir þeirri ákvörðun

hvort boðið yrði ~~þík~~ fram til þings eða ekki. Forsendur fyrir landsmálahópum liggja fyrir, það er sjálfsagt, eins og áður kom fram, að slíkir hópar starfi hér. Virtist koma í ljós að hugsununin á bak við tillögu Helgu Jóhannsdóttur um stofnun þessara hópa - tillögu frá fundinum 9.janúar, var sú að ef til framboðs kæmi, væri eins gott að hafa vaðið fyrir neðan sig og vera búin að ~~síða~~ nota sér tímann - svo enginn gæti nú sagt að við hefðum ekki nægan tíma til undirbúnings framboðsins. Hugsunin gæti líka verið sú, að sannþyrfti að landsmálahópar gætu yfirhöfuð komist að niðurstöðum, ~~sammax~~
~~þáðxþykk~~ vegna þess að þingflokkurinn álítur að helstu rökin gegn framboði séu þau að Kvennaframboðið geti ekki treysti sér ekki til að mæta stefnu í þjóðmálum. Þessum rökum átti þá e,t,v að mæta með sönnun hins gagnstæða! Hvað sem þessum vangaveltum líður, er ljóst að álit landsmálahópa átti ekkert erindi á fundinn, við hefðum þess vegna alveg eins getað boðið fundinum upp á að setjast niður í starfshópa til að ræða aðrar leiðir, þær leiðir sem við í meiri hlutanum viljum að Kvennaframboðið fari. Þið getið rétt ímyndað ykkur hvernig slíkum dagskrárlíð hefði verið tekið af þingflokknum.

NÚ, en loks var gengið til atkvæða. Niðurstöðurnar
~~þekkjum við, 26 á móti fra~~ ~~mbodi til þings,~~

*Frá Þingflokknum
var við undanskilum
á fundi manna
var at
þessi dags síða
tum, p. eillir
landshópa
hafi varit
á móti þing
frá Þingflokknum*

eins og öllum var kunnugt þessar: 26 á móti framboði til alþingis, 24 með. Æður en gengið var til atkvæða, sté ein þingmanna í pontu og sagðist vona, að hver sem Niðurstataðan yfði, þætti okkur áfram vænt um hvor aðra og að við gætum unnið saman eftir sem áður. Þessa frómu ósk var ekki hægt að skilja á annan veg en að þingmenn kvæðust reiðubúningar til að taka lögmatum niðurstöðum atkvæðagreiðslunnar.

Þegar úrslit lágu fyrir, sté Guðrún Jónsdóttir í pontu og lagði til að settur yrði á laggirnar 3 manna hópur til að semja fréttatilkynningu. Nokkuð þóf varð um hverjar þær skyldu verða en niðurstadaðan varð Guðrún, Kristjana og Malla. Að mínu mati gætti nú tölувérðs æsingar á fundinum. Fór í pontu og sagði nú fyrst ríða á að við stæðum saman um þær ákvarðanir sem félagsfundir tækju, gera mætti ráð fyrir að ef niðurstadaðan hefði orðið önnur, hefðu margar líka orðið reiðar en nú keyrði um þvverbak og fjandinn hefði það ef fólk ætlaði að rjúka út í fýlu. Töluvvert var um frammíköll og því mótmæt reiðilega að nokkur væri reiður: Þess má geta að þessa innleggs til fundarins ~~var~~ er ekki getið í fundargerð. Þegar hér var komið málum fórum við Guðrún, Kristjan og ég upp á loft til að semja fréttatilkynningu. Okkur kom saman um, ég held nokkuð einhuga, að við værum með það verkefni á höndum að semja tilkynningu um þá ákvörðun, sem fundurinn hefði tekið og einhverjaskýringu á henni - annan tilgang fæ ég raunar alls ekki séð með sammældri yfirlýsingu. Á þessum forsendum kom okkur enn fremur saman um að það mat, sem lægi að baki úrslitum atkvæðagreiðslunnar, hlyti að vera sú skýring, sem við ætti. Með þetta í huga söndum við eftirfarandi yfirlýsin u:

Kvennaframboðið ákvæð á félagsfundi laugardaginn 7. febrúar 1983 að bjóða ekki fram til vœtanlegra alþingiskosninga.

¶ Kvænnaframboðið telur að sá ávinnungur sem hlytist við að eiga fulltrúa á alþingi vegi ekki upp á móti þeim árangri, sem það telur sig geta náð ~~þá~~ eftir öðrum leiðum. ¶

Kvennaframboðið mun halda áfram að berjast fyrir frelsi kvenna og hvetur allar konur til að leggja hönd á plóginn í þeiri frelsisbaráttu, sem enn er óunnin. Samning þessarar tilkynningar tók nokkurn tíma enda vandasamt mál og þegar við snerum niður aftur var fundurinn orðinn æði ~~þá~~ fámennur, varla nokkrir eftir aðrir en þingmennirnir. Mér er ekki ljóst hvort fundinum hafði þá verið formlega slitið. Vist er hins

Nu ekki fárt
vægar að tillaga þessa hóps ~~skrándu~~ ekki í fundargerðar-
bók, ~~ef~~ hún felld harkalega af þeim sem enn voru
eftir í húsinu og dugði litlar mótbárur. Rök ~~þess hóps sem~~ fír var
þau að bær gatú ekki rökstutt ~~þessum~~ það mat, sem fram komin
í tilkynningunni ~~þann~~ væri ekki hægt að birts það. Niður-
staðan varð sú, að engin skýring var gefin á ákvörðun Kvenna-
frambojsins, aðsins sagt að hún hafi verið tekin ~~Mannfír var mannaður~~
~~af þella sam~~
~~au tilagst.~~

Þannig stóðu mál sem sagt á laugardagskvöld ~~þv.~~ ~~úr~~. Eftir að hafa dregið ákvörðunina á langinn langt umfram það sem eftir á að hyggja er eðlilegt, eftir að hafa fengið hvern frestinn á fætuðrum, eftir að hafa spilað á samningsvilja meiri hlutans svo vikum, ef ekki mánuðum skiptir, ~~skráðum~~ stendur þingflokkurinn endanlega frammi fyrir því að Kvennaframboðið tekur þá afstöðu, að það sem samtök vilji ekki bjóða fram til Alþingis. Þegar þessi ákvörðun er tekin á lýðræðislegan hátt á félagsfundi sem boðað var til með auglýstri dagskrá, neitar þingflokkurinn enn að taka nokkur rök gild, ekki einu sinni þau rök, sem Kvennaframboðið byggir afstöðu sína á. Þegar ein úr meirihlutanum fer fram í sjónvarp með þetta mat Kvennaframboðsins, láta þær sér detta í hug að ritskoða það sem þar kann að vera sagt, og tæp ast með öðru hugarfari en því en að stoppa viðtalið af sé það ekki eins og þær telja rétt. Þær eru sárar yfir því að gengið hafi verið fram hjá framkvæmdanefnd - það kom fram í viðtali mínu við Guðrún Jónsdóttur fyrir sjónvarpsþáttinn - og finnst að ég, a.m.k. hefði átt að ráðfæra mig við framkvæmdanefnd áður en ég létt taka við mig viðtal!

~~Söluungarum~~ Hér þykir mér ástæða til að minna á að í Dagblaðinu Vísi þ. 10. janúar, tveimur dögum eftir að 75% fundarkvenna höfðu tekið neikvæða afstöðu til þingframboðs, segir ~~þáttum~~ ~~þáttum~~ ~~þáttum~~ eftir guð má vita hvaða heimildum að "á fundinum hafi komið fram mikill áhugi á að Kvennaframboðið byði fram til Alþingis." Heimildirnar kunna að vera Þórhildur Þorleifsdóttir og Guðrún Jónsdóttir, þó rétt sé að segja að í ~~við~~ þeim orðum sem höfð eru eftir þeim í gæsalöppum í sömu fregi, kemur ekki fram að áhuginn hafi verið mikill eða lítill. Spurðu þessar konur framkvæmdanenfd álits á því að þær létu hafa eitthvað eftir sér í dagblaði? Í þjóðviljanum þriðjudaginn eftir að tillaga um framboð var felld hér segir ~~með~~ Kristín "stgeirsdóttir ~~að~~ ~~sú~~ ~~ákvörðun~~ ~~seú~~ ekkert "nema ákvörðun félagsfundar" og að m'lið sé ekki útrætt. Í Alþýðublaðinu þ. 9 febrúar láetur Þórhildur Þorleifsdóttir hafa eftir sér í viðtali um afstöðu Kvennaframboðsins til Landsvirkjunarlagna að hún vilji "taka það fram fyrst, að afstaða okkar í Kvennafrabodinu til þessa frumvarðs sé tekin á vettvangi borgarmála og ég er ekki með þessu að segja að við myndum nota þessi rök á öðrum vettvangi." Hvað nákvæmlega þýða þessi orð? Tekur Kvennaframboðið eina afstöðu hér og

aðra þar? Óg um hvaða vettvang er verið að tala? Óg í Dagblaðinu Vísi í gær, þ. 11. febrúar, segir Guðrún Jónsdóttir að hér sé um stórt mál að ræða, sem enn væri til umræðu innan hreyfingaráinnar og Kristín Ástgeirs dóttir segir að "vegna þess hve meirihlutinn fyrir þessari ákvörðun var lítill, á ég erfitt með að sætta mið við að ekki verði boðinn fram kvennalisti í Reykjavík." Þar einhver þessara kvenna það undir framkvæmdanefnd hvort þær ættu að láta taka við sig viðtal og hvað þær ættu að segja ef til þess ~~kæmi?~~ (Ef umrædd dagblöð mistúlka viðmælendur sína, eða hafa beinlínis rangt eftir - þá er það viðmælenum sjálfum að kenna og dugir ekki sem afsökun fyrir slíkum ~~ákvörðunum~~ yfirlýsingum. Enginn blaðamaður neitar viðmælenda um að fá að heyra þæði viðtal og fréttaskrif því tengdum ef farið er fram á það) Engin þessara kvenna ber sín orð undir framkvæmdanefnd eða einhvern annan - þær þurfa þess ekki því þær sitja sjálfar ó einhuga framkvæmdanefnd. Þeirri framkvæmdanenfd sem skipuleggur dag-skrár funda ~~þ~~ bkiptir með sér að búa til funda, ~~og tekur~~ ~~ákvörðunir með þann ásetning í huga að boðið verði fram til Alþingis.~~ Þær þurfa ekki að bera neitt undir neinn og ekki heldur starfsmaður Kvennaframbosins, sá er verður fyrir svörum þegar fjölmíðlar ynna eftir fréttum og sá sem skrifar fréttabréf og fundarboð ef svo ber undir. Þessi sama framkvæmdanenfd, þessi þingflokkur, verður síðan sár og gramur, þegar einn úr því meirihlutans vogar sér að láta taka við sig viðtal um sama mállefni og þær hafa mátt hafa skoðanir á í dagblöðum, án þess að spurja kong eða prest. Hvenær á þessum yfirlangi að linna og hvenær nær þessi fyrirlitning takmörkum? Starfsemi Kvennaframboðsins hefur verið meira og minna lömuð í allan veturn vegna Alþingismálsins, fundargerðabík framkvæmdabæfndar ber með sér að hugmyndum og ákvörðunum hefur ~~æ~~ ofan í ~~æ~~ verið drepið á dreif, þingflokkurinn hefur lokað eyrunum fyrir því að meirihluti þeirra kvenna sem hér taka þátt í Kvarðantökum, er ~~á~~ annarri skoðun, hefur annað mat á hlutunum og önnur viðhorf en þær. Í stað þess að taka tillit til þess hafa þær þjappað sír saman um að keyra sín rök, sína sannfæringu og sín viðhorf í gegn hvað sem tautar og raular. Þær hafa miskunnar laust notfært sér í 1. lagi þá staðreynd að innan meirihlutans ríkja ekki ein og ekki tvær skoðanir sem leiða af sér andstöðu gegn framboði, heldur kannsk

12. Aug

fjórar eða fimm eða sex og sjö. Þær hafa notfært sér samningsvilja og þrolausa þolinmæði, ef ekki undirgefni meirhlutans, samstöðuleysi og ég held næstum óhætt sé að kalla það ^{menni} ~~minni~~ hlutans af þeim styrkleika sem samheldni þingflokkssins gefur honum. Þær hafa notfært sér á minnimáttarkennd, sem kemur fram, þegar einn úr meiri-hlutanum segist næstum því óska þess að hafa greitt atkvæði með þingframboði til að koma í veg fyrir það andrúmsloft sem ríkt hefur á Hotel Vík síðan átkvæðagreiðslan fór fram ~~hefði mynd~~. Ef þessi framkoma er einhverju sambærileg, þá er það e.t.v. sambærileg framkomu borgarstjórnarmeiri hluta gagnvart minni-hlutanum þar og ekki síður sambærileg framkomu karla í garð kvenna. Við höfumsetið hér og talað um starfshætti karla og starfshætti kvenna, hér hafið þið sögu kennabaráttunnar í hnottskurn. ~~Rannsóknin~~ ^Í ~~en e. h.~~ ^{en e. h.} Rannsóknin

~~þetta eru stór orð, ég veit það en ég tek þau ekki~~
~~aftur~~ ekki sínū sinni pótt einhver segir: En Malla
mín, þetta bara er ekki rétt hjá þér. Ég segi ekki já og amen
við því þengur, ekki síðan ég fekk það endanlega staðfest
hversu lítils virði öll rök meiri hlutans hér eru talin, hversu
lítils virði ákvörðun félagsfundar er talin vera og ekki síðan
það lá ljóst fyrir að sumir hafa leyfi til að hafa snnfæringu
og bera hana á torq en aðrir ekki.

Ég var lengi vel reiðubúin til að ~~h~~æusta á rök með framboði til þings, ég mætti á fundi hjá ~~þ~~ingflokknum og sagði að nú munaði hársvareidd að ég snarist á sveif með þeim, enda var gaman að sitja og skipuleggja ný átök, þátttaka í kosningaslag er ekki lítið freistandi hugmynd og það er auðvelt að falla fyrir henni. En ég féll ekki fyrir henni og féll frá henni strax og heim kom af þeim fundi og ~~grattein~~^{vek} fyrir minni skæmi, tilfimningar véku fyrir eigin sannfæringu. Ég var lengi reiðubúin til sátta og til þess að stíga ótrúlega stór ksref til að koma í veg fyrir klofning Kvennaframboðsins.

verður sá hópur að gera það upp á sínar eigin spýtur. Eg mun óska þess alls góðs í því framböði, að öllum líkendum kjósa þær ~~þær~~ eins og margir munu án efa gera. En það er allt og sumt. Hvað einstaklingar innan eða utan Kvennaframbodoðsins taka sér fyrir hendur er þeirra mál nema þeir geri það í nafni Kvennaframbodoðsins, þ' verður það okkar allra mál. Félagsfundir munu eftir sem áður skera úr um réttmæti þess.

Fyrir hönd

vil ég bera upp fyrir fundinn eftirfarandi tillögu. Æg lít svo á og við sem að henni stöndu, að hér sé um útréttu hönd að ræða, það kann að hljóma undarlega eftir það sem á undan er sagt, en ég ~~þær~~ persónulega stend við það samt sem áður

þetta er ekki spum um hvenjum þyki
vænt um hvor.

og ókunni fyrstur at hafa skotana mynd
á lit. Hins vegar er þarfagmarkskráður
at geta teknit til skotana
annars